

IN MEMORIAM Ivan Šegota (1938. – 2011.)

Ivan Šegota rodio se 20. veljače 1938. u Stinici kod Senja, u podvelebitskom kraju čija priroda do kraja života nije prestajala fascinirati i izvlačiti iz Šegote ono najbolje. Osnovnu je školu završio u Zagrebu, a Srednju pomorsku u Bakru. Još kao dječak doživljava pravu tragediju, izgubivši u bombardiranju Zagreba 1945. godine najbliže članove obitelji - čime neminovno, baš kao i najranijim odrastanjem pod surovim Velebitom, ostaje trajno obilježen. Prve novinarske uratke piše još kao srednjoškolac, zatim se kratko okušava kao pomorac i dopisnik, trajno se zaposlivši u zagrebačkom *Vjesniku* 1960. Radeći kao noćni urednik, 1967. diplomira na Fakultetu političkih znanosti, te vrlo brzo postaje rukovoditelj tadašnjeg Informativno – poslovnog centra *Vjesnika* u Rijeci. Magistar znanosti postaje 1974. (njegov je rad o funkcijama i disfunkcijama sastanaka u samoupravnom socijalizmu kasnije objavljen kao knjiga „Neproduktivni sastanci“), a doktorat stječe 1982. u Beogradu. Iako njegova nastavna karijera predavača društveno-humanističke skupine predmeta na Medicinskom fakultetu u Rijeci započinje 1976., sve do kasnih 80-tih godina prošlog stoljeća Šegota je prvenstveno zaokupljen angažmanom u tadašnjem društveno-političkom životu. Značajnije promjene u njegovoj znanstveno-nastavnoj djelatnosti počinju od akademske godine 1991.-'92., uvođenjem novih kolegija (Hipokratova zakletva danas, Medicinska etika, Uvod u bioetiku itd.). To je ujedno početak izgradnje *riječkog modela bioetičke edukacije* i vrijeme kada bioetika postaje prepoznatljiv *brand* ne samo riječke Medicine, nego i Hrvatske. U narednom periodu Ivanu Šegoti pripada zasluga uvođenja niza novih (bio-etičkih) kolegija, pokretanje i uređivanje nekoliko periodičkih publikacija (*Etika i medicina; Bioetički svesci; Klinička bioetika*), utemeljenje manifestacija (prvi Riječki dani bioetike održani su 1998.) i inicijativa prijevoda bioetičkih djela (Leo Pessini: *Distanazija – do kada produžavati život?*; V. R. Potter: *Bioetika – most prema budućnosti*). Razdoblje interesa prema bioetičkim temama, osim uređivanjem i objavljivanjem knjiga i članaka, te sudjelovanjem na skupovima, Šegota je upotpunjavao intenzivnom popularizacijom i promidžbom bioetike u javnosti, u čemu je u potpunosti došla do izražaja njegova lucidna novinarska crta. Brojne zasluge u bioetici najbolje potvrđuju činjenice da je bio prvi predsjednik Hrvatskog bioetičkog društva (2000.), u dva mandata predsjednik Međunarodnoga udruženja za kliničku bioetiku, a 2008. je bio i predsjednik 9. svjetskog bioetičkog kongresa održanog u Rijeci/Opatiji. Na čelu tadašnje Katedre za društvene znanosti Medicinskog fakulteta u Rijeci, Šegota je bio 32 godine. Nakon odlaska u mirovinu 2008. odlukom Senata Sveučilišta u Rijeci postaje profesor emeritus, a 2009. dobio je Nagradu Grada Rijeke za životno djelo.¹

¹ Detaljnije o životu i radu Ivana Šegote usporediti kod Rinčić, I. (2009). Ivan Šegota: skica za selektivnu biografiju i bibliografiju/Sketch for a Selective Biography and Bibliography. U: Čović, A., Gosić, N., Tomašević L. (ur.), *Od nove medicinske etike do integrativne bioetike. Posvećeno Ivanu Šegoti povodom 70.*

Šegotina je fasciniranost bioetikom okupila ljude različitih profila i motiva intenzivno šireći svoje ideje. Iako bitno ugroženog zdravlja, Šegota ni posljednjih nekoliko godina nije odustajao od novih idejnih projekta. Jedna od njegovih posljednjih inicijativa (lipanj, 2010.) bila je ona o osnivanju Bioetičkog centra koji bi se istraživanjima i edukacijom o ozonskoj prevenciji i terapiji trebao baviti na Velebitu. Time bi se u pravom smislu povezale dvije velike strasti Ivana Šegote, bioetika i Velebit. Ivan Šegota iza sebe je ostavio nastavljачe koji će njegove ideje htjeti, znati i umjeti mudro razvijati. Toliko mu zasigurno duguju.

Iva Rinčić

rodendana/From New Medical Ethics to Integrative Bioethics. Dedicated to Ivan Šegota in Occasion of His 70th Birthday (str. 365-376). Zagreb: Pergamena.